

Karel IV.

Smrt

Karel IV. nebyl již nikdy zcela zdrav. Vážné zranění z turnaje se muselo odrazit na jeho držení těla, patrné jistě byly i jizvy v jeho obličejí. V květnu roku 1371 pak císař vážně onemocněl. Zotavoval se tehdy na Karlštejně. Lékaři si prý nevěděli rady a připravovali se už na nejhorší. Zachovaly se nám zprávy kronikářů, které líčí prosebnou pouť jeho čtvrté manželky Alžběty Pomořanské k hrobu sv. Zikmunda. Její modlitby však – zdá se – byly vyslyšeny a Karel IV. se náhle uzdravil. O jaký typ nemoci se tehdy jednalo, není možné nikde vyčíst – a při chabé úrovni tehdejší medicíny to možná ani známo nebylo. Jisté je, že celý život trpěl dnou. Osudné pro Karla bylo, že si na podzim roku 1378 zlomil krček levé stehenní kosti. To spolehlivě prokázala antropologická studie profesora Vlčka. K tomuto typickému úrazu stáří mohl přijít při pádu z koně, ale třeba i při běžném zaškobrtnutí na schodech. Zlomenina donutila panovníka, aby ulehl na lůžko. S nepříjemnou zlomeninou krčku stehenní kosti si totiž středověcí lékaři nevěděli rady. Císařův organismus byl již zesláblý a opotřebovaný stářím. Přibližně po třech týdnech pak panovník náhle zesnul. Tradovalo se, že to bylo vlivem „skákavé“ horečky. Opět se vytvořily četné báchorky o travičství. Karel IV. však zemřel na zápal plic, typické komplikaci, která nastává při tomto úrazu. Smrt ho dohnala 29. listopadu 1378 v Praze v jeho dvašedesáti letech.

